

Peschetz

De grondlegger voor deze Carnicastam was Hans Peschetz (1901-1968), een Oostenrijkse spoorwegbeambte. Hij hield vanaf 1924 ongeveer 24 bijenvolken. Destijds bestond de samenstelling van de bijen in Kärnten en de Steiermark, uit een mengeling van Carnica's en Italiaanse bijen. In mei 1926 bemachtigde hij uit een kleine bijenstand in een afgelegen dorp in Oberkärnten, een 3,5 kilogram zware zwerm van een zuiver Carnicavolk. Uit dit volk komt zijn teelt voort. De voor de Carnica typische eigenschappen en kenmerken beschreef Peschetz als volgt:

- De zwerm bouwde in zeer korte tijd alle gegeven kunstraten uit en etaleerde zich als een sterk volk, dat buitengewoon verzameldriftig was.
- Het bracht reeds in mei/juni zeer goede opbrengsten en in juni kon er drie keer van geslingerd worden, te weten 15,5 + 18 + 12 kilogram.
- Daarbij kwam in juli nog een opbrengst van 11 kilogram, wat een totaal opleverde van 56,5 kilogram. En dat alles zonder te reizen en het volk had daarnaast nog zoveel voorraad dat het maar twee liter suikerwater nodig had. 1927 gaf bijna dezelfde opbrengst. Ook was het volk buitengewoon zachtaardig, raatvast en vertoonde geen enkele zwermstemming.
- Het volk zette ook in 1927 geen zwermcellen aan. Daarom moest Peschetz overgaan tot de teelt van koninginnen. Hij maakte zich zeer snel teelttechniek eigen, om vervolgens door gecontroleerde paring de uitstekende eigenschappen van zijn volk te kunnen behouden. Daarvoor richtte hij in 1928 een eigen bevruchtungsstation op 1200 meter hoogte. Het was zo afgelegen dat hij zijn bevruchtungskastjes op de rug bergopwaarts moest dragen. Hij noemde het 'Höritzen' en zijn bijenstam 'Grossglockner', naar de hoogste berg in Kärnten.

De keuring, erkenning en benoeming van de stam als K-Peschetz 332 vond plaats in juni 1941 op de stand van Hans Peschetz in Sankt Veit aan de Glan, door de toenmalige 'Rijkskeurmeester' Goetze; hierbij werd ook de standaardbeschrijving vastgelegd. Voor deze erkenning had Peschetz reeds vele koninginnen geteeld en naar Duitsland verstuurd. Dus daar was zijn bij reeds voor de 'Anschluss' van Oostenrijk bekend. Nu, officieel als teeltstam erkend, werden tijdens de oorlogsjaren Peschetzkoninginnen voor testen naar erkende telers in Noord-Duitsland gestuurd. (Julius Paschke, Lubmin (Mecklenburg) en P.A. Bertram, Reinfeld (Holstein)). De opbrengsten, van vooral de voorjaarsdracht fruit en koolzaad, lagen zo ver boven die van het donkere landras, dat ze niet geloofwaardig leken. Omdat bovendien de volken uitermate vredelievend bleken, wilden vele Duitse imkers koninginnen van deze stam te hebben. Hierdoor werd de Peschetzbij in Noord-Duitsland, al voor de oorlog, veel gebruikt.

Aan het einde van de oorlog gingen helaas veel raszuivere koninginnen door zwermen verloren. Men wist niet om te gaan met de ongewoon grote broedaanzet van de Peschetzbij. Men was de waarschuwing van Peschetz vergeten, dat zijn bijen zwermneiging kregen als men ze niet tijdig voldoende ruimte gaf om te leggen. De meest gangbare kasten waren destijds nogal klein.

Alleen Bertram wist zijn drie volken, op het landbevruchtungsstation 'Fohlenkoppel', te behouden. Het lukt hem hiervan na te telen waarbij gelukkig een aantal als raszuiver uit de bus kwamen. Bertram begreep dat je 100% raszuiverheid eilandbevruchtungsstation moest hebben. . Hij koos voor 'Hallig Hooge' voor de Noordfriese Westkust.

Omdat hij alle werkzaamheden niet alleen aankon, riep hij de Peschetz telers in Schleswig-Holstein en Hamburg bijeen, om te komen tot een telers-gemeenschap, die hij 'Landeszucht Peschetz' noemde. Met 300 telers in 30 teeltgroepen vond in 1946 de oprichting plaats. Het bevruchtingsstation op Hallig bleek te klein. Daarbij stond daar maar één darrenvolk, destijds voorschrift, wat onbevredigende bevruchtingsresultaten en kwalitatief slechte koninginnen opleverde. Daarom richtte Kessler uit Hamburg in 1950 het bevruchtingsstation 'Puan Klent' op het eiland Sylt op.

Sindsdien wordt met meerdere darrenvolken, ononderbroken en met succes, het bevruchtingsstation bezet. Hier wordt de Peschetz bij tot op heden raszuiver gehouden. Om inteelt te voorkomen werden om de drie tot vijf jaar, twee tot drie koninginnen van de oorspronkelijke teler naar Noord-Duitsland gehaald. Hiermee werden nieuwe zustergroepen samengesteld die afwisselend als darrenvolken op het bevruchtingsstation werden gezet en voor bevruchting benut.

Na de dood van Peschetz in 1968 ging zijn teeltstam in Oostenrijk verloren. Een poging om met hulp van zijn zoon Wolfram en met Noord-Duits materiaal, deze opnieuw op te zetten, mislukte. Wolfram Peschetz stopte met de teelt van de Peschetz bij. Nu is deze Carnicastam voornamelijk nog in Noord-Duitsland te vinden.

Bron: www.bienezucht.de

Vertaling : Jan Kruit